

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ffauf SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „ZARA” – zgłoszenie nr 732 958

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 czerwca 2015 r. w sprawie R 867/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w szczególności w odniesieniu do stwierdzenia wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 732 958 „ZARA” dla spornych towarów z klas 29, 30, 31, 32 i 33;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2, art. 51 ust. 1 lit. a), art. 52 ust. 2 i art. 85 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2015 r. – Bank Saderat/Rada

(Sprawa T-433/15)

(2015/C 320/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Saderat plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Jeffrey, S. Ashley i A. Irvine, solicitors, oraz M.E. Demetriou i R. Blakeley, barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady następujących kwot na rzecz strony skarżącej:
 - 88 906 191 EUR z tytułu szkody materialnej poniesionej do dnia wniesienia niniejszego roszczenia;
 - 8 713 285 EUR z tytułu odsetek od kwoty podanej w tiret pierwszym powyżej, powiększonych o odsetki dzienne w wysokości 10 377 EUR do chwili wydania wyroku, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe;
 - dziennej stawki w wysokości 54 716 EUR z tytułu szkody materialnej od dnia wniesienia niniejszego roszczenia do końca okresu objętego roszczeniem;
 - odsetek od całkowitej kwoty wyliczonej zgodnie z tiret trzecim powyżej według stopy 4,2601 % rocznie do chwili wydania wyroku, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe;
 - 32 964 320 EUR z tytułu szkody materialnej od końca okresu objętego roszczeniem;
 - 1 000 000 EUR z tytułu krzywdy;
 - odsetek naliczanych po wydaniu wyroku od kwot podanych w tiret od pierwszego do szóstego powyżej według stopy 4,2601 % rocznie do dnia zapłaty, posiłkowo według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego + 2 % rocznie do chwili wydania wyroku, w dalszej kolejności posiłkowo według takiej stopy i przez taki okres, jakie Trybunał uzna za właściwe; oraz
 - poniesionych przez Bank kosztów postępowania;
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, że nałożenie na nią przez Radę Unii Europejskiej środków ograniczających było wystarczająco poważnym naruszeniem zobowiązań mających na celu przyznanie stronie skarżącej praw, a tym samym Unia Europejska ponosi odpowiedzialność pozaumowną.

Według strony skarżącej naruszenie to było bezpośrednią przyczyną wyrządzonych stronie skarżącej znaczących szkód materialnych i niematerialnych, za które jest ona uprawniona do uzyskania odszkodowania.